

[Gyerekkor]

P. J.-imitáció

Nyarak kertje. Gyerekkor.
Két fiatal gyümölcsfa között
egy kisasztal. Papírlap. Vakít.
Árnyékomban öreg kutya hever.

Tovább lassítom a pillanatot,
közelítek, jobban lehessen látni,
ahogy a fa törzsének támasztott
férfibicikli eldől. Rozsdás küllőin

még néhány percig vagy óráig
körhintáznak az alkonyati
napsugarak. Talán utoljára.
Holnap lebontjuk a sátrakat,

aztán indulunk haza.

Schein Gábor

(SÉTÁLT ÉS NÉHA)

sétált és néha olvasott. egy félbemaradt betonkoszorú korlátjának
dőlve figyelte a kavicsos parton napozókat:
a kövek közt megcsillant egy-egy szilánk, följebb kevés fű, víz felé
hajló nyárfák. és a folyón olykor elúszott egy hajó
vagy uszály. rajtuk zászlók, feliratok, nyomukban szétnyilazó hullámok
domborodtak, ágakat sodortak és kiérve kicsit magasabbra
kúsztak a parton. a nap élesen ragyogott a folyó tükrén. a szürke víz
az úszók szájába, orrába csapott, minden igyekezetük
ellenére alig haladtak. a betonkoszorú másik oldalán egy fiatal nő ült,
előtte babakocsi, ujjai közt cigarettát tartva ő is a víz
felé fordult és a nap mintha aranypálcát nyújtott volna felé. a támfal
lábánál üszkös fadarabok, tűznyomok hevertek, és egy
elfeketedett galambtetem. amikor elindult, hogy lejusson a kiegészített
csónakházhoz, számolni kezdte a lépcsőfokokat, mint
gyerekkorában. onnan a fűvön egy keskeny csík ki volt taposva, azon
ment végig a mólóig, miközben elhagyott egy barnára
pácolt faasztalt, két oldalán padokkal. a móló alatt a fák gyökereit
kimosta a víz, meredek lejtő vezetett le odáig, mely

egy kicsit mindig sáros volt, könnyen meg lehetett rajta csúszni. ha eső után hirtelen visszatért a hőség, a fák alján a fodros, meleg iszap szörnyű pocsolyszagot árasztott. a mólóról a folyó közepéig el lehetett hajítani kavicssal. aki ide kiállt, ujjával újra meg újra megpróbálta odarajzolni a levegőbe a folyó kanyarulatát, ahogy kéken vonultak mellette a hegyek. aztán lefelé nézett a móló csúcsán függő rozsdás vaskarikára, és megint kavicsot gyűjtött, hogy beletaláljon az alatta fekvő fatörzs kettényílt belsejébe. üldögélt még és le-föl sétálgatott az úton. figyelte a folyó túloldalán a meszes, tört fényeket.

(NEM MAGAS)

nem magas partszegély, napégette
katlan a hátár, hol minden vonás
kicszerelődik, a szégyen előfüttyenti
farkasát, és mintha mondaná is,
futhatsz, elszalajtunk, a nap
mostantól örökké delelőn áll,
s a tükörben a szörnyű farkasarc
elkezd reménytelen vándorlását.

Gellén-Miklós Gábor

EGYÜGYŰ DAL A SZERETŐRŐL

Enni kérek: megítat.
Inni kérek: enni ad.
Úszni vágyom: napra tesz.
Koszra vágyom: leporol.

Ő moziba: én színházba.
Ő térre: én utcára.
Neki a fehér: nekem a fekete.
Neki az egész: nekem a fele se.